

Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

17 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu și Eremciuc Ghenadie,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea recursului ordinar împotriva deciziei din 05 octombrie 2022 al Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, declarat de către avocatul Vasile Soltan în numele inculpatului

Carmalac Albert XXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 14.04.2021 - 12.08.2021,
instanța de apel: 05.11.2021 - 05.10.2022,
instanța de recurs: 30.01.2023 - 17.04.2024.

Asupra admisibilității recursului menționat, completul de judecată,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința din 12 august 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, Carmalac Albert a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, adică 50000 lei.

De la inculpat s-a încasat în folosul lui Unciuc Vladimir sumă de 10000 lei în cont de recuperarea pagubei morale și în beneficiul statului suma de 448 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Acțiunea civilă depusă de Unciuc Vladimir împotriva inculpatului Carmalac Albert privind repararea prejudiciului material a fost admisă în principiu, cu drept de adresare în instanță în ordinea civilă.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Carmalac Albert, la 21 mai 2018, aproximativ la orele 13:25, ora exactă nu s-a stabilit, aflându-se pe malul canalului acvatic amplasat la marginea s. Xxxx, r-nul Taraclia, din motiv născocit, din intenții huliganice, urmărind scopul infracțional, îndreptat la încălcarea gravă a ordinii

publice, a venit la cetățeanul care se afla pe malul indicat Unciuc V., exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-o obrăznicie deosebită, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Unciuc V., l-a doborât la pământ, continuând să-i aplice lovituri cu mâinile și picioarele, apoi în continuarea intențiilor sale infracționale, ignorând observațiile lui Unciuc V. și Panicerschii A. privind comportamentul nedemn și cerințele ultimilor de a înceta maltratarea lui Unciuc V., exprimându-se necenzurat în adresa lui Unciuc V. i-a aplicat câteva lovituri cu pumnii în regiunea capului. În urma acțiunilor huliganice, lui Unciuc V. i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de vânătăi pe spinare, coapsă, obraz, care conform raportului de expertiză nr.xxxx din 05.06.2018 se califică ca vătămări corporale ușoare.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic ca infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

3. Inculpatul a declarat *apel*, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, din motivul lipsei elementelor infracțiunii incriminate și respingerea acțiunii civile.

Apelantul a invocat că sentința este ilegală și neîntemeiată, or, fiind adoptată, instanța a luat în considerație doar declarațiile părții vătămate Unciuc V., fără o analiză a probelor administrate, iar declarațiile ultimului nefiind combătute prin declarațiile persoanelor neinteresate.

Astfel, martorul Railean V. a negat existența vătămarilor corporale pe fața lui Unciuc V. Martorul Dichidji M. a vorbit cu Unciuc V. și la fel, nu a văzut vătămări corporale pe față. Iar martorul ocular Panicerschii A. a declarat că nu a văzut vătămări corporale la partea vătămată, văzându-l pe mal. La fel și martorul Socolenco A. a declarat că nu a văzut vătămări corporale la Unciuc V.

Apelantul a menționat că partea vătămată avea relații ostile față de el, și însăși partea vătămată a inițiat altercația.

Declarațiile apelantului s-au confirmat pe deplin prin declarațiile martorilor, inclusiv a lui Panicerschii A., cu care a venit la canalul acvatic pentru a efectua reparația. Din cuvintele lui Panicerschii A. rezultă, că apelantul avea intenția de a efectua reparația și nu de a iniția conflict cu Unciuc V. Deși Unciuc V. a spus în autobuz că a fost maltratat, însă nimeni nu a văzut pe corpul lui vătămări corporale, care însă au fost depistate abia când a venit salvarea și colaboratorii de poliție din Cahul. Consideră apelantul că este neclar, cum instanța, ascultând toți martorii menționați, a emis concluzii în favoarea părții vătămate și nu invers.

Mai menționează apelantul că, declarațiile părții vătămate contravin declarațiilor martorilor și raportului de expertiză medico-legală. Iar organul de urmărire penală și procurorul nu au întreprins măsuri pentru a verifica ce s-a întâmplat cu partea vătămată între satele Xxxx și Xxxx, între care se află și alte localități, cum ar fi localitatea Carbalia ș.a.

Consideră apelantul că, analiza profundă a declarațiilor participanților duce la concluzia, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal nu a fost demonstrată, iar acțiunile produse între el și Unciuc V. la

canalul acvatic nu au conotație penală, urmând ca Unciuc V. să fie tras la răspundere contravențională.

4. Potrivit deciziei din 05 octombrie 2022 al Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Carmalac Albert a fost liberat de executarea pedepsei penale în formă de amendă de 1000 unități convenționale (echivalent bănesc cu 50000 lei), stabilită prin sentința din 12 august 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, în temeiul actului de amnistie – art. 2 al Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că verificând în ansamblu declarațiile părții vătămate, martorilor, inculpatului Carmalac Albert, luate în parte și în coroborare cu alte probe administrate, a acceptat poziția instanței de fond, ca fiind una corectă și argumentată, în partea stabilirii circumstanțelor de fapt determinante pentru constatarea vinovăției inculpatului Carmalac Albert în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a constatat, că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că fapta penală reținută în culpa inculpatului Carmalac Albert a avut loc și a fost săvârșită de către el, în circumstanțele descrise.

Prin urmare, la momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței, instanța de fond corect a calificat infracțiunea în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Instanța de apel a statuat că, pornind de la faptul că Legea privind amnistia (nr. 243 din 24.12.2021) este aplicabilă față de inculpat, vinovăția acestuia fiind constatată de instanța de fond și menținută de instanța de apel, ultima a considerat necesar de a aplica din oficiu actul amnistiei, cu liberarea inculpatului de executarea pedepsei penale stabilite de instanța de fond.

Totodată, instanța de apel, raportând argumentele invocate în apelul depus de inculpatul Carmalac Albert, prin care s-a invocat achitarea acestuia pentru infracțiunea imputată și prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal din motivul lipsei elementelor infracțiunii incriminate, a constatat că aceste alegații au fost combătute de întregul sistem de probe cercetate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care succesiv au coroborat, demonstrând vinovăția inculpatului Carmalac Albert în săvârșirea infracțiunii imputate conform actului de învinuire.

În speță, cu certitudine s-a stabilit, că inculpatul a săvârșit infracțiunea de huliganism, materializată în încălcarea grosolană a ordinii publice, cu obrăznicie deosebită, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, soldată cu cauzarea de vătămări corporale ușoare.

Împrejurările cauzei relatate de partea vătămată și martori în coroborare cu alte probe administrate, au demonstrat faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal de către inculpatul Carmalac Albert.

Instanța de apel a conchis că partea acuzării a prezentat probe verosimile care au elucidat în mod clar circumstanțele cauzei și în baza cărora a fost demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Carmalac Albert în săvârșirea infracțiunii imputate.

În această ordine de idei, admiterea apelului declarat de inculpatul Carmalac Albert, rezidă din faptul că la faza judecării cauzei în instanța de apel a intervenit Legea privind amnistia (nr. 243 din 24.12.2021).

Instanța de apel a menționat că, necătând la faptul că în privința inculpatului a fost adoptată sentința de condamnare, inculpatul fiind recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, prin prisma art. 389 alin. (4) Cod de procedură penală, inculpatul va fi eliberat de executarea pedepsei penale, stabilite prin sentința din 12 august 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia.

Totodată, instanța de apel a reținut că, în cadrul procesului penal, partea vătămată a înaintat acțiunea civilă cu pretenții de reparare a prejudiciului moral în mărime de 1.500.000 lei și material în quantum de 6000 lei.

Instanța de fond a admis parțial acțiunea civilă a părții vătămate și a dispus încasarea de la inculpatul Carmalac Albert în beneficiul părții vătămate Unciuc Vladimir, cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 1000 lei.

Ținând cont de gradul de vinovăție a inculpatului Carmalac Albert, circumstanțele săvârșirii infracțiunii, care au avut ca consecință prejudicierea fizică și morală a părții vătămate, instanța de apel, în baza principiului echității a ajuns la concluzia că prima instanță întemeiat a admis parțial acțiunea civilă și a încasat de la inculpatul Carmalac Albert în beneficiul părții vătămate Unciuc Vladimir despăgubirea bănească în sumă de 1000 lei cu titlu de daună morală, ceea ce va fi în măsură să aducă o satisfacție echitabilă acesteia pentru suferințele psihice suportate ca urmare a infracțiunii comise.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond just a admis în principiu acțiunea civilă în partea despăgubirii prejudiciului material pretins de partea vătămată, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă. Or, partea vătămată nu a prezentat probe care ar fi confirmat prejudiciul material cauzat prin infracțiune (cheltuieli suportate pentru tratament și transport).

La fel, prima instanță, prin aplicarea corectă a dispozițiilor art. 227 - 229 CPP, întemeiat a ajuns la concluzia de a încasa din contul inculpatului Carmalac Albert în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 448 lei, suportate la efectuarea expertizei medico-legală în privința părții vătămate Unciuc Vladimir, conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 05.06.2018 și raportul de constatare nr. xxxx din 23.05.2018.

5. Avocatul Vasile Soltan declară *recurs* ordinar, în numele inculpatului, solicitând casarea acestei decizii și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, fără a se pronunța asupra acțiunii civile.

În argumentarea recursului, recurentul indică că vinovăția inculpatului de comiterea huliganismului se bazează pe declarațiile părții vătămate și a martorilor, însă în realitate doar partea vătămată Unciuc Vladimir a declarat despre maltratarea sa de către inculpat, iar martorii Railean Valentina, Dichidji Mihail, Socolenco Aliona

cunosc despre presupusa maltratare doar din declarațiile părții vătămate. La fel, ei au declarat că nu au văzut la partea vătămată careva leziuni corporale.

Instanța de apel a menționat că nu există nici un temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate, însă nu a dat nici o apreciere faptului că ajungând lângă o casă din s. Xxxx, r-nul Cahul, partea vătămată Unciuc Vladimir le-a spus stăpânului casei și colaboratorilor de poliție că a fost maltratată de persoane necunoscute între s. Xxxx, r-nul Taraclia și s. Xxxx, r-nul Cahul, dar nu lângă s. Xxxx, r-nul Taraclia.

De asemenea, instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită declarațiilor martorului ocular, Panickerschi Alexandr, conform cărora între inculpat și partea vătămată într-adevăr a avut loc o altercație, în cadrul căreia ei s-au trântit, întrucât atât partea vătămată, cât și inculpatul au practicat în tinerețe lupte libere. Totodată, martorul ocular, a negat cu vehemență aplicarea loviturilor părții vătămate din partea inculpatului și nicio persoană nu a declarat despre maltratarea părții vătămate.

Inculpatul nu neagă faptul că a avut o altercație cu partea vătămată, deoarece Unciuc Vladimir se afla în stare de ebrietate, însă neagă aplicarea loviturilor cu mâinele și picioarele. Conflictul dintre inculpat și partea vătămată s-a iscat nu din intenția inculpatului de a încălca ordinea publică, ci din dorința de a-l alunga pe Unciuc Vladimir, care se afla în stare de ebrietate.

Mai mult, acțiunile inculpatului au fost încadrate de instanța de fond în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca: huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

Conform Hotărârii Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 25 din 12.08.2021 „Privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 287 alin. (1) Cod penal”, s-au declarat neconstituționale cuvântul „*grosolan*” și textul „*cinism sau*”. Curtea a constatat că termenul „*grosolan*” din art. 287 alin. (1) Cod penal nu îndeplinește standardul calității legii penale, fiind contrar art. 1 alin. (3) și 22, coroborate cu art. 23 din Constituție.

În aceste circumstanțe, potrivit recurentului, Curtea de Apel Cahul nu s-a expus asupra calificării acțiunilor lui Carmalac Albert, luând în considerație Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 25 din 12.08.2021, ci a confirmat învinuirea înaintată de organele de urmărire penală.

Cu referire la prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, și întemeind în drept recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală (redacția legii în vigoare la data declarării recursului, până la 01.09.2023), recurentul a solicitat admiterea recursului, deoarece *nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat, din motiv că instanța de apel a adoptat o decizie legală și motivată.

7. Examinând admisibilitatea recursului declarat în baza materialelor din dosar, completul de judecată conchide asupra inadmisibilității acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar.

Conform prevederilor art. XI alin.(3) din Legea privind modificarea unor acte normative (nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza *temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului*.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că *procedura de examinare a admisibilității recursului* depus la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen, la 06 iulie 2023.

În conformitate cu art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), instanța de recurs, examinează admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, și este în drept să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7.1. Din textul recursului, completul de judecată reține că, autorul își exprimă dezacordul cu hotărârea instanței de apel de condamnare a lui Carmalac Albert în baza în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, invocând că, probe utile, concludente și pertinente care ar dovedi vinovăția inculpatului nu sunt, semnalând temeiurile de casare a hotărârii instanței de apel, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală și anume că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită* (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023).

Verificând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii atacate sub aspectele și motivele invocate în recurs, instanța de recurs atestă că, în urma cercetării materialelor cauzei, temeiurile invocate de recurent nu s-au regăsit, or instanța de apel a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea cauzei, expunându-se argumentat asupra motivelor în baza cărora a ajuns la concluzia de condamnare a lui Carmalac Albert în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs conchide, că argumentele din recurs precum că prin motivarea deciziei atacate, referitor la întrunirea în acțiunile făptuitorului a elementelor constitutive ale infracțiunii și faptei constatate a fi săvârșită de acesta, i s-a dat o încadrare juridică greșită, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Completul de judecată constată că, instanța de apel întemeiat a motivat și a conchis la caz, că probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale și prin prisma acestora instanța de fond a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei, iar probele administrate în cadrul prezentei cauze penale formează un ansamblu probator, prin care se dovedește pe deplin vinovăția inculpatului

Carmalac Albert în baza în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, acțiunile acestuia fiind corect calificate în baza infracțiunii menționate.

Rezumând în ansamblu constatările instanțelor în raport cu argumentele recurentului, completul de judecată statuează că, instanța de apel întemeiat a reținut că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului Carmalac Albert, în săvârșirea infracțiunii încriminate, iar acțiunile acestuia sunt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs semnalate și stipulate la pct. 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, de către avocat, nu și-au găsit confirmarea.

Mai mult, raportând cele expuse supra la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, completul de judecată specifică, că această instanță corect a ajuns la concluzia despre vinovăția lui Carmalac Albert în cele încriminate și just a apreciat probele administrate în cauză.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, completul de judecată, subsidiar verificând materialele dosarului specifică, că judecând apelul instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă.

Totodată, instanța de apel s-a expus clar asupra circumstanțelor care impun aplicarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova (nr. 243 din 24.12.2021) în privința inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute art.287 alin.(1) Cod penal.

Or, în împrejurările în care, instanța de apel a aplicat din oficiu actul amnistiei, este corectă soluția instanței de apel de liberare a inculpatului de la executarea pedepsei aplicate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, circumstanțe în care argumentele recurentului cu privire achitarea inculpatului nu se încadrează în temeiul de recurs invocat.

Mai mult, se reține că, pentru motivele invocate în recurs, se regăsesc argumente plauzibile în decizia instanței de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Referitor la argumentul recurentului privind aprecierea probelor, instanța de apel a dat răspuns detaliat la argumentele esențiale, iar instanța de recurs nu reapreciază probele.

Totodată, se reține că, recursul declarat nu conține argumentele privind comiterea de către instanța de apel a pretinselor erori de drept de procedura penală sau de drept material la administrarea și aprecierea probelor de către instanța judecătorească inferioară.

Astfel, instanța de recurs nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererea de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile și desfășurate de către instanța de apel.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația dată, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs

poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Prin urmare, completul de judecată conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7.2. La fel, din lucrările dosarului se constată că sentința primei instanțe a fost contestată de către partea apărării numai în partea stabilirii circumstanțelor de fapt determinante pentru constatarea vinovăției, iar recursul declarat de apărător, în sensul dat nu este motivat.

Ca urmare, completul de judecată constată că argumentele recurentului cu privire la nevinovăția inculpatului nu are acoperire probatorie, fiind combătute prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauza penală de către instanțele de fond și de apel, iar recursul declarat, este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat, ori nu evidențiază și nu determină erorile de drept în actul judecătoresc atacat prin recurs, astfel, neavând șanse de a fi admis.

Pornind de la aceste considerente, completul de judecată reține că, invocarea în recurs a solicitării privind excluderea din încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului a cuvântului „grosolan” este contrară prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora temeiurile menționate la alin. (1) pct. 4) -7) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel. Această limitare nu se aplică dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Or, prin Hotărârea din 12.08.2021 a Curții Constituționale au fost declarate neconstituționale cuvântul „grosolan” și textul „cinism sau” din dispoziția art. 287 alin. (1) Cod penal, iar hotărârea respectivă a fost emisă de către instanța de jurisdicția constituțională în ziua în care s-a pronunțat și sentința instanței de fond în prezenta cauza penală, la data de 12.08.2021. Cu toate acestea, recurentul nu a invocat asemenea argument nici în cerere de apel, și nici în ședința de judecarea cauzei la instanța de apel.

Astfel, invocarea formală în recurs a unor temeiuri de casare, însă care nu au fost invocate în instanța de apel, deși despre care partea a avut cunoștințe în cauza, prin prisma prevederilor art. 427 alin.(2) Cod de procedură penală, nu face obiect de examinare în procedura de recurs.

Mai mult, aspectul respectiv nici nu influențează încadrarea juridică a faptei prejudiciabile comise de către inculpat, cât și nu influențează la soluția adoptată în prezenta cauza penală.

În consecință, completul de judecată nu a constatat prezența în recurs argumentelor întemeiate privind comiterea erorilor de drept de către instanța de

judecată inferioară, și care ar fi afectat legalitatea și temeinicia soluției pronunțate, sub aspectul solicitat de recurent, din care considerente s-a ajuns la concluzia că recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, -

DISPUNE :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Vasile Soltan în numele inculpatului, împotriva deciziei din 05 octombrie 2022 al Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, în cauza penală privindu-l pe *Carmalac Albert Ivan*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie